

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Издава всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията ся
намѣрватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отгатыкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия сивуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

Нашитѣ гори.

Хе, селени и граждани истинж-ли, измръзнали и озъбени вече отъ студъ и отъ мразъ, дайте ухо на Смѣшлювитѣ думи по въпроса на нашитѣ гори! Нека ви бжде извѣстно, че законопроектътъ за горитѣ или за лѣсоветѣ се стопли вече въ хамамътъ, и скоро-скоро ще се измъти. Пиленцата му скоро ще се распренжтъ по тѣхъ, скоро ще чуе неприятниятъ имъ гласецъ и скоро ще бждете принудени да имъ купите просце, да имъ изпълните празнитѣ гушки и да имъ наситите лакомитѣ устца; скоро нѣжнитѣ имъ крачка ще запхпратъ по тѣхъ, и вие ще се видите въ чудо що да ги правите. Нѣ не мислѣте, че това е лошо за васъ; напротивъ това е срѣдство за да ви се упавятъ горитѣ и лѣсоветѣ. Експлоатацията имъ ще бжде дадена само на лица, които умѣятъ като Баронъ-Хиршовата компания да ги експлоатиратъ. Тѣ ще се расплагатъ съ тѣхъ, а вие трѣбва да глѣдате отдалечъ и да се облизвате. И знаете ли защо става всичко това? За вашето добро, за вашата полза, за вашиятъ интересъ. Горитѣ и лѣсоветѣ ще прѣвличатъ дъждовнитѣ облаци та да се изливатъ на вашитѣ ниви и полета, а въ сѣщото врѣме ще притеглюватъ и свѣткавицитѣ за да не падатъ на вашитѣ къщи и да ви причиняватъ злощастия. Тази е една отъ главнитѣ причини за строгото заповѣдане на горитѣ и на лѣсоветѣ; а другата, която се поражда отъ нея, и е като второстепенна, и тя не е отъ маловажнитѣ, тя е пакъ за растуха и за развлечение както на васъ, тѣй и на други лица, които носятъ титли *голѣми*. Трѣбва да знаете, че голѣмитѣ хора обичатъ да се забавляватъ въ празнитѣ си дни и съ ловъ. А пакъ ако би да нѣма гори и лѣсове кѣдъ ще ходятъ да прѣкарватъ празното си врѣме? Като васъ въ механата ли? О, не, не! Смѣшлю ви повтаря и потретюва, че не! Тѣ ще ходятъ тогава на ловъ да биятъ мечки, вълци, зайци, катерици, диви котки, чакали, лисици, и много други такива диви звѣрове които ви плашатъ, които ви опустошаватъ добитъка и кокошкитѣ, а по нѣко-

гажъ кога падне голѣмъ снѣгъ изиватъ ви и жандармитѣ съ *кримитѣ* имъ въ рѣцѣ. Тази година или по-добрѣ тѣзи дни слѣдъ растурванieto на хамамътъ мнозина отъ голѣмитѣ хора ще се растурятъ по горитѣ и по лѣсоветѣ за да си потѣхнатъ отъ голѣмитѣ трудове и да се поразвлѣчатъ съ принаостъта на занимателниятъ ловъ; нѣ въ този случай и нашъ киръ Смѣшлю си е приготвилъ вече най-голѣмитѣ царвули за да ги слѣди дано и той има щастieto да убие една мечка, една лисица и единъ вълкъ. Ехъ, че тогава да видите бача си Смѣшля съ каква гордостъ и съ какво тържество ще ги окачи на пушката си и ще ги донесе въ стотичниятъ градъ. Казваме въ стотичниятъ градъ, защото неговитѣ съграждани и съселени отъ да даватъ огънъ на горитѣ си и на лѣсоветѣ си не сѣ останѣли вече и диви звѣрове. Мечката, която ще убие, тя е стрѣвница, той я знае, и познава на колко души е зло причинила, и за това сѣ я нарѣкли *Изѣдницата*. Лисицата, която ще се помъчи да хване жива и тя е стрѣвница, той и нея знае, и познава на колко души е извлѣла кокошкитѣ изъ курницитѣ, и за това ѣ ся турили името *крадла по срѣдъ пладнѣ*. А вълкътъ, който ще глѣда да притупа съ сопа, и той е стрѣвникъ, той и него знае, и познава на колко души е издавилъ въ оборитѣ имъ добичетата, и за това сѣ го прѣкръстили *Адвокатингъ*.

Тази плячка Смѣшлю ще си я раздѣли съ *Кукурига*, защото и той ще земе участие въ ловътъ, и ще го придружава до излагане и животътъ си въ опасностъ. Нѣ Смѣшлю като знае, че върлитѣ неприятель на *Кукурига* е лисицата, та и нашъ киръ Смѣшлю ще му даде лисицата да ѣ искълве очитѣ и да си земе *хжзгъ* и *ишахгъ*; а пакъ съ кожата и лойта на мечката що ще прави Смѣшлю, то е некава работа. За това Смѣшлю отъ признателностъ къмъ хамамътъ сваля калпакътъ и му благодари за зетитѣ мѣрки по въпроса на горитѣ....

Но Колѣдни заговѣзни.

Всѣкий се прости вече съ мѣсото, всѣкий заговѣ! Нѣ нѣкои си вмѣсто да заговѣятъ, тѣ отговѣхъ

на *ишатъ* на дѣда попа, който имъ се каралъ да вардятъ тѣзи посты, а той самси ялъ скришомъ пиленца и яйчица. Както и да бжде вече, то се дума че по име се заговѣ: хашиж се, сръбнж се, чюкиж се и мнозина отъ тогава и до днесъ сѣ още махмурлии, главитѣ имъ шантави, умоветѣ имъ разнесени, а очитѣ имъ подпухнали. Нѣ дали всички сѣ заговѣли еднакво, и кой какъ е заговѣлъ тука е главниятъ въпросъ. Смѣшлю знае за себе си, че заговѣ пакъ безъ калпакъ и безъ царвули, и че до гдѣто не отговѣятъ абонатитѣ му, той нѣма да се снабди. Колкото за побратима си *Кукурига*, Смѣшлю се научилъ, че и той горкиятъ заговѣлъ безъ ечемичецъ, безъ просце и безъ житце за здравieto на своитѣ си клиенти. Ареопагътъ и той заговѣлъ отъ мазнитѣ и губи-врѣме въпроси и сега тѣкмѣлъ да се залови по-сериозно съ мършавитѣ въпроси. Чиновницитѣ и тѣ заговѣли съ тлѣститѣ сиплатки и патки, и сега щѣли да правятъ покаяние дано не излѣзе игина това, що се батка за тѣхъ. Докторитѣ и тѣ заговѣли съ вакцината си и съ тлѣстоплащамитѣ посѣщения (визити) и сега щѣли да хванжтъ другъ пакъ на пестеливостъ и економия. Адвокатитѣ, що окончаватъ на *иякъ* и на *идисъ* и повопрѣкръстенитѣ отъ *иянъ-ияковъ* и отъ *идисъ-идовъ* и тѣ заговѣли и за всѣкога вече за да не отговѣятъ никога и да се не поублажатъ съ пищичко, догдѣто сѣ въ нашата тлѣста и мазна страна. Учителитѣ пакъ вмѣсто да заговѣятъ, тѣ отговѣли, благодарение на ареопагътъ, защото платкитѣ имъ сѣ увеличили, и като нѣмало кѣдъ да дѣватъ излишъка, щѣли да голяятъ и блажатъ, до гдѣто имъ ги пакъ намалятъ тѣ да гладуватъ и да жадуватъ народнаго просвѣщения ради. Г-нъ Контевичъ и Г-жа Модовичъ и тѣ понскали да заговѣятъ както всичкитѣ хора и християнски сѣщества, нѣ знаете ли що имъ се случило? Тѣ като сѣдижли на трапезата, поразглѣдали я добрѣ, и като я видѣли че била празна отъ кокошцици, пиленца, бюфтетчета, кюфтенца и пр... тѣ сѣ почудили какво да правятъ и съ какво да заговѣятъ. Най-сѣтитѣ слѣдъ дълги размисления тѣ дошле

до въ съгласие и едномислие да си извадят контелика и модитѣ да ги сложатъ на трапезата и да заговѣятъ и тѣ като всичкитѣ хора. На часа трапезата се изпълнила съ тюрлю-тюрлю и бичимъ-бичимъ контелици и моди. Г-нъ Контевичъ поканилъ Г-жа Модовичъ да заповѣда отъ неговиятъ контеликъ, а последната поканила първиятъ да се не причина, нѣ да заповѣда *санъ-фасонъ* и безъ много *комплементи* и церемонии отъ нейнитѣ моди. Едно имъ само липсувало и то било винцето. Въ тойзи случай тѣ пакъ намѣрили срѣдството му. Г-жа Модовичъ извадила бутилкитѣ си съ ливандитѣ, съ помадитѣ и съ пудритѣ и тѣй наситили ищахътъ си. Слѣдъ като сж наѣли съ тѣзи контелици и моди, отишли ужъ да си лѣгнатъ; нѣ тозъ часъ Г-нъ Контевичъ извикалъ: — Г-жо чървата ми хлопчатъ и куркатъ на ситостъ. — Сжщо и моитѣ, отговорила Г-жа Модовичъ.

Такива бѣхъ тѣзи Коледни заговѣзни. Дянд се излѣе куршумъ на дяволтъ въ ушитѣ та да не бждятъ и за нагрѣдъ такива; а още повече да не бжде и отговѣванието подобно, защото тогава и Смѣшлю ще я оцана, и ще се насити само съ контелицитѣ и модитѣ на своитѣ царвули и на своитѣ руптавъ калнакъ.

Изъ Княжеството.

Разъ-два-три! Уррррааа се чувахъ по цѣла София. Това бѣхъ гласовѣтъ и виковеѣтъ на консерваторитѣ, които съ нетърпѣние едва причакахъ Н. В. да го поерѣщантъ въ тъмнитѣ на дворецътъ му. Гостоприемнитѣ салони бѣхъ украсени съ каквито видове блѣсъци искате. Освѣтлената малко по-блѣди и по-тъмнички отъ свѣтлината на луната и на едва видящитѣ се звѣзди и планети. Отъ либералцитѣ ни единъ се не виждаше

нивто мѣркаше, защото драгунитѣ обикаляхъ осторожно, и прѣгледвахъ струпаната навалица единъ по единъ.

Тѣжко и горко ако да зърняхъ ибѣдѣ либералъ, той на часа трѣбваше да иде въ затворъ. Распорѣдителитѣ на този порядкъ-безпорядкъ бѣхъ редакторитѣ на «*Българский Гласъ*» и тайниятъ кореспондентитѣ на нашата замръзнула за народътъ ни вече «*Марица*». «*Свѣтлина*» тя бѣше потъмнѣла въ туй врѣме, и размисляваше какъ да отклони и другитѣ си привързаници отъ да зематъ участие въ Н. Сзбрание. До колко сж умѣетни и вѣрни нейнитѣ съвѣти и наставления Смѣшлю си даде скромното мнѣние, и не го е грижа вече. Съ тѣпани и съ гайди да го убѣждаватъ вече друго-яче, той нѣма да удобри и да потвърди неучаствуването. Защо? — Защото . . . и пакъ защото . . . и пакъ защото . . . съ мълчение въ този случай нѣма да се побѣди неприятельтъ.

Хванѣното писмо на единъ либералецъ до другия либералецъ е фактъ вече! Консерваторитѣ ще правятъ свадба и ще го оженжтъ за една вѣстникарка, която ще роди вѣстникарче, а то докторче, докторчето дуелъ съ смъртъ, а дуелътъ съ смъртъта гробъ, надъ който либералцитѣ се готвятъ отсега вече да испѣятъ *приидите, последное цѣлование дадите* . . .

Мазната кравичка *Жанъ Хаджиисеновъ* и благодѣтельтъ Кметъ на Столицата, когото «*Българский Гласъ*» оплаква крокодилски, за *инатъ* на «*Свѣтлина*» щѣлъ да си даде оставката, и градътъ едва щѣлъ да може да намѣри подобенъ мазникъ за замѣстюването му. Гладни кучета много, хлѣбъ стига да има. Отъ такива, слава Богу не сме лишени, тѣ изубилетуватъ повече отъ колкото си мисли ибкой. Камъкъ да хвърлишъ такъвъ ще ударишъ, вода да пличишъ такъвъ ще залѣпшъ. Нанетина София е градъ съвѣмъ непризнателенъ! Хичъ да се намѣри такъвъ човѣкъ, който да докара въ него вода да пои венчки, и то отъ гдѣ? Чакъ отъ балканитѣ, то не е малка работа!

Н. В. когато ходилъ на ловъ твърдѣ се задоволилъ на връщане когато излѣзли момци, момци, старци и баби и съ хора и гайди го испратили. Отъ възхищение той и въ тойзи случай показалъ щедростъта си като подарилъ пакъ хи-

лядо л. за училищата имъ. Види се да е искалъ да подражае Н. С. който при поерѣщаннето му и испращаннето му съ гайди и хора не изостави ни едно село безъ да се прострѣ щедрата му ржка. Нека живѣятъ подобни родолюбци!!!..

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— Въпросътъ на сиротинскитѣ каси се сподоби вече да влѣзе въ хамамътъ. Нѣ той щѣлъ да се принуди да си излѣзе пакъ неокжпанъ, защото дървата се свършили за него да подпалятъ хамамътъ. Смѣшлю се моли на г-да хамамджитѣ да окжпятъ и него защото е отъ голѣма важностъ.

— Пенситѣ и тѣхъ ги поогрѣло до ибѣдѣ. Хамамътъ щѣлъ да се гаврътне възъ едного за гдѣто не знаелъ какъ да го искавали, нѣ благодарение на по-сѣдѣлковцитѣ му той се поукастрилъ, поизгладилъ, поистергалъ отъ киръ и днесъ е чистъ и прѣчистъ като младоженецъ.

— Скоро ще се надрачатъ и нацапатъ на бѣла книга съ черно мастило разни законопроекти отнасящи се до економическото развитие на областъта ни. Тѣ ще излѣзатъ изъ мозъкътъ на едно вѣщо перо.

— Радостна и жалостна новина зарадва и наскърби мнозина тѣзи дни, и тя е: свободното прѣкарване на вина въ княжеството. Радостна за е тѣзи, които го необичатъ и печелятъ съ него, а жалостна за тѣзи, които го обичатъ и си прахосватъ платкитѣ за него ужъ да имъ бжде весель другаръ и да имъ дава умъ и разумъ въ най-критическитѣ имъ обстоятелства.

— Тази недѣля много писма сж пристигнали отъ областъта до прѣдставителитѣ доктори и инспектори да се завърнатъ по-скоро защото много болни си отивали за Богъ да прости, а много учители си разигравали коньѣтъ безъ да посѣщаватъ училищата по 5—6 дена наредъ.

— Не е само Кременъ, който ни бие съ нашитѣ камъни по нашитѣ глави. Смѣшлю въ ревизията си е открилъ още една такава подла тваръ, която скоро ще си покаже рогата. Тази нищожна тваръ си е позволила и още повече. Тя е отишла до тамъ, щото мисли да измѣсти едного и да намѣсти себе си. Вни-

ПОДЛИСТНИКЪ

„ЗАБОРАВИХЪ ДА СЕ ЖЕНЪ“

ВЕСЕЛЪ И СМѢШЕНЪ РАСКАЗЪ

(Изъ домашнитѣ ни животъ.)

(Продължение отъ брой 10-ий).

II.

Трънчето като дойде малко на себе си и видѣ че нѣма въ ржцѣтъ му жертвитѣ, расхвучалъ се като бѣсентъ, трѣти се да ги гони. Въ това врѣме яви се и Огрипката, и като видѣ Райка, извика й съ колкото си гласъ имаше и се спусна възъ нея. Райка оплашена трѣти да бѣга слѣдъ Трънчето. На часа пристигна и Черню, и като видѣ че Огрипката тича слѣдъ Райка, заопрати си царвулитѣ и наущата и си плю на голитѣ крачка като се затече на слѣдъ тѣхъ. Не слѣдъ

много ето че привтаса и баба Стойка верѣдъ навалицата. И като видѣ, че синътъ й се е трѣгелъ пакъ слѣдъ Райка, растика мпожестяото, врътнѣ сина горѣ политѣ и се запилъ подира имъ.

Баба Бона Совалката като по изглѣда тази неочаквана комедия извика тържественно съ дързостъ:

— Нека! . . . какъ му е на Трънчето, той сѣкаше че нѣма кой да му дойде дооки! нека сега да му помогне Кюсето!

Тя изрѣче тѣзи думи, като мислише, че и Кюсето е въ числото на тѣзъ, които тичахъ; нѣ Кюсето, което се търкаляше изъ краката на тѣлната отъ ударитѣ на Рашетото и на Цѣдилникътъ, скокна отведнажъ грабя си пакъ суравицата и налѣтъ възъ Сувалката. — Огле, Боже, утрѣна ме този провалникъ, извика оплашено Совалката, и хайде и тя трѣти на бѣгъ, а подиръ нея и Кюсето!

Тѣлната поборкана отъ това, що стана кискеше се и се смѣеше, щото веѣкой се държеше отъ смѣхъ за коремътъ си. И отъ любопитство да видатъ всич-

ки какъвъ край ще земе работата хвукнахъ да тичатъ. Свинитѣ подплашени отъ тѣзи Гюрюлтин и натардин и тѣ задуха коя на кждѣто видѣ вече, тѣй щото мѣстото на комедията остана съвеѣмъ праздно и глухо като че преди единъ два часа не е имало нищичко!

Баба Трпка Врачката, която бѣше подпанила огньтъ на това събитие, и която, както се каза по-горѣ, стоеше и гледаше отдалече *сеиръ*, като видѣ, че *лейдантъ* се испраздни, тя полегка-дека прѣди да притвори вратата си, зѣ отвѣтрѣ една мотовилка безъ кръстовице и единъ възелъ, па дѣна си наопаки кужухътъ, обърнѣ си наопаки крапата, съ която бѣше подбрана и се опжти къмъ мейдадѣтъ съ една усмивка, която повече приличаше на дяволска отколкото на човѣшка. Щомъ пристигна на мѣстото дѣто бѣ стоелъ Трънчето съ жертвитѣ си, тури мотовилката, прѣкрѣсти я три пжти отъ лѣво на дѣсно като избѣра тѣзъ думи: «както на мотовилката не може да се мотае безъ кръстовице, тѣй и Оцетарката да не

манне прочее и осторожность!...

— Смѣшлю е изработилъ тѣзи дни единъ законопроектъ за пченицитѣ и вереседжитѣ, когото ще поднесе на брата си Кукуринга за разгледване. Даго приеме чоноветѣ му тѣи както сж безъ никакво измѣнение.

Смѣшлюво пророчество

Чтение.

Тако глаголетъ Смѣшлю: и будетъ въ дни сия покаяние голѣмо. Миозина ще си обержтъ крупитѣ за гдѣто не сж слушали мѣдритѣ съвѣсти на Смѣшля; миозина ще искубѣтъ умоветѣ си и мозгитѣ си или една лисица ще имѣ ги грабне и изаде като крѣхкитѣ кокалца на мартиното пиле; миозина ще продадѣтъ съвѣстѣта си, а най-много една Подлизурка и двоелика Лопата, която се е въспрѣтала да рине гдѣ що найде. Тѣзи дни ще излѣзе едно камилче изъ ареонагѣтъ което ще има двѣ гърбици и което ще стиска като *менгеме* всичкитѣ нездорѣли мозгици. То ще бжде чудно по родѣтъ си, защото ще има и рога, съ които ще се сили да се брани срѣщу тѣзи, които ще го възненавидятъ. Краката му ще имжѣтъ и копита като на конь, съ които ще рита тѣзи, които ще се приближаватъ до него съ цѣлъ да му се мѣтѣжѣтъ на шията и да ги носи даромъ. Изъ посьѣтъ му ще излиза огнь и пламѣкъ, съ който ще подпалва тѣзи които се простудяватъ отъ топлийтъ руски чай. Вмѣсто козина, то ще има ежови бодли, съ които ще застрѣля тѣзи, що се събиратъ да го чинятъ *се-ирѣ* и да се подиграватъ съ него. И тогава тежко и горко на тѣзи, които не сж вѣрвали за рождението му и сж се подигравали съ чуванието на тази новина, и будетъ тогава плачъ и скрежъ зубомъ.

Смѣшлювъ канопъ.

Всякъ земнородний да възиграетъ гѣломъ и да се засмѣе до уши, яко намѣрихмѣе благодатъ прѣдъ една Личность и се негѣлувахмѣе повече отъ колкото трѣбваше.

Всякъ ненавядящий насѣ да погинетъ якоже Кременъ и С-не, яко скоро ще имѣ се обрѣжѣтъ петалата наопаки и тѣ ще се прозвѣватъ като Онеица...

Всякъ имущий власть да разсуждаетъ и да не разрѣшаеъ дондеже не будетъ увѣренъ, яко совѣтници его сѣуть искренни и не лицемѣри якоже въскресшаго Фарнея.

Всякъ неприрай ся съ нами и съ нашего мѣниие якоже Папкратия, скоро ще изгуби влиянието си, а съ него заедно и часството си, и будетъ въ прѣзрѣние всемъ любящимъ благая отечества своего.

Всякъ възнекающий погубити признателността, която дължимъ на чаюлюбцитѣ ще исчезне якоже исчезнетъ димъ прѣдъ лица вѣтра, и будетъ въ поношение и гонение всемъ.

Всякъ нелюбящий насѣ да сгрѣмолитѣе якоже гнила кѣща и да рѣчетъ въ себе си: согрѣшихъ, беззаконновахъ, зло сотворихъ и нѣсемъ достоинъ да глѣдамъ свѣтлината на това отечество, което прѣзрѣхъ и осквърнихъ съ подлостѣта си и съ чрѣзмѣритѣ си интриги.

Всякъ кѣлнящий насѣ якоже Баба Куйка да растресетѣе громомъ велимъ и вечикитѣ клѣтви да се истурятъ на праздната му катуна, яко нѣсетъ достоинъ да носи това свято име «Българинъ».

Всякъ нишущий противъ насѣ и глаголющий злая за насѣ да будетъ изгнанъ якоже недостойний синъ на отечеството който яде и пие отъ него и вмѣсто благодарность и признателность излива всекакви глупости и черни клевети.

КАКЪ СЕ ЦѢНИ СВОБОДАТА?

Изъ Смѣшлювата бѣчва.

Отъ тойзи по-заплетенъ и по-мжченъ въпросъ не се е прѣдѣтавялъ на нашъ киръ Смѣшля, нѣ той като всекога е готовъ да отговаря и рѣшава подобни въпроси и тозъ пжтъ прѣвлича вниманието на своитѣ си тѣрпѣливи слушатели и читатели. Слушайте прочее

дѣщеря ми Цеца».

Тя са готвише още данарича и да прави своитѣ магни чудесни, нѣ зададе се дѣщеря й тичешкомъ, която й извѣсти да бѣрза, че Трънчето дошълъ у тѣхъ и търсѣлъ нея. По гласѣтъ на Дѣщеря й човѣкъ можеше да забѣлѣжи твърдѣ добръ, че тя бѣше родена да бжде десподка и тиранка, и че освѣтъ съ Трънчето тя не можеше да се омжжи за другинго.

На това извѣстие майка й скочи и се затече, нѣ Марко, кучето имѣ, което бѣше дошло съ Цеца, като неможа да я познае съ обрѣнатитѣ кожухъ наспотири я, щото щѣше насмалко да я раскъса, ако да му се не бѣше обадила. По-нататкъ тя видѣ гѣлпата да тича и като мислише, че иде възъ нея и възъ дѣщеря й, тя си усили още повече тичанието и прѣпусканието. Нѣ Свалката като ги зряж, затече са, достигна ги, и додѣто вдигне да ги удари, тѣ сж вмжкнжж у тѣхъ си, дѣто ги поерѣща Трънчето и ги прижърна отъ радость.

(Смѣдеа)

Смѣшлювото гѣлкуване и чудѣте му се на дълбокитѣ умѣ.

I. Свободата се цѣни по тежестъ т. е. трѣбва всекой да притегли себе си или кемерчето си и да види колко е спечелилъ или похарчила по свобода; и ако намѣри че е спечелилъ, трѣбва да окачи тази си тежестъ на вратѣтъ и да извика отъ високо мѣсто та всекой да го чуе: свободата за мене е джобѣтъ ми.

II. Свободата, се цѣни по злощастие т. е. трѣбва всекий да се опита и почита кой пжтъ би хванѣлъ, ако би по трѣбвало волно да пожертвува себе си и имота си, и ако намѣри, че се е отрѣкълъ отъ свободата само за да не пострада интереситѣ му, трѣбва да си издигне и навири ушитѣ и да изреве та всекий да го чуе: свободата за мене е джобѣтъ ми.

III. Свободата се цѣни по услуги т. е. трѣбва всекий да испита съвѣстѣта си и да види колко услуги е принесѣлъ за свободата на отечеството си, и ако намѣри, че услугитѣ му сж били само интриги и прѣветрукки прѣдъ истинскитѣ свободолюбители, трѣбва да си покрие лицето съ черна крѣпа и да отнуене гласа си та всекий да го чуе: свободата за мене е джобѣтъ ми.

IV. Свободата се цѣни по спомагание т. е. трѣбва всекий да раствори книгата на минжлийтъ си животъ и да прѣглѣда въ нея какви срѣдства е употребилъ за истинското й распространение, и ако намѣри, че той е работилъ съ всемъ противното, трѣбва да го неповѣдва публично та голѣмо и малко да го чуе: свободата за мене е джобѣтъ ми.

V. Свободата се цѣни по насърчение т. е. трѣбва всекий да пораскопае умственигѣ си сили и да прѣглѣда въ тѣхъ далѣ е имало искра отъ насърчение тогава, когато безъ друго сж го изисквали обстоятелствата, и ако намѣри, че той вмѣсто насърчение е давалъ и вдѣхвалъ обезсърчение само и само за да се ползува, трѣбва да го признае и да извика съ колкото си сила има та всекой да го чуе: свободата за мене е джобѣтъ ми.

VI. Свободата се цѣни по защитяване т. е. трѣбва всекий да поразрови мозгичитѣ си мускули и да види далѣ въ опасни обстоятелства и врѣмена той е защитилъ тази свобода, или я е продалъ за цуетий интересъ, и ако намѣри, че е извършилъ послѣдното, трѣбва да стори метани прѣдъ вечики и да испрѣхти та всекий да го чуе: свободата за мене е джобѣтъ ми.

Любопитенъ Разговоръ.

Мѣжду двама политици А. и З.

А.—Какъвъ край, мислишь, ще земе антирусеката политика въ И. Румелия?

З.—Чети «Марица», а слушай «Народний Гласъ».

А.—Ха-ха-ха-ха! азъ каквотѣ питамъ,

пжкъ ти какви бабини деветини ми приказвашъ. Не разумъ ли що та питамъ?

З.—Много добръ разумѣхъ; нѣ пакъ ти повтарямъ: чети «Марица», а вѣрвай «Народний Гласъ». За «Рѣдъ» не ти споменувамъ нищо, защото той ся явява като *комета* и мислитѣ му сж распрѣнати като нейната опашка. Ако ли не чети редовно Киръ Смѣшля и ще се научишь.

А.—А! че какво ще ся науча отъ единъ царуланъ като Смѣшля?

З.—Той е царуванъ наистина, нѣ истинскитѣ отговоръ ще намѣришь въ

може да смотае Трънчето, и както мотовилката е прѣкрѣстена на лѣво, тѣи и Оцетаркентѣ работи да вържѣтъ все на лево». Слѣдъ тѣзи думи тя развѣрза, възелѣтъ, въ който се намѣрахъ различни работи, зема извѣтрѣ съ два прѣста малко прѣстичица, посипа мотовилката и рѣче: «както подъ тази прѣстѣ що е земена отъ три нови гроба, лѣжатъ мртвитѣ и не можатъ да се мрднатъ, тѣи да лѣжи като мъртва и да неможе да се мрдне ни Оцетарката ни Дѣщеря й». Послѣ като забиколи три пжти на лѣво мотовилката, сѣдна възъ мѣстото на кръстовището й, като избѣлбола: «тѣи всекога да стои главата на Оцетарката и на дѣщеря й подъ мене.» Слѣдъ туй извади изъ възелѣтъ едно *нарче* гранясала сланина, постави я отъ лѣво на мотовилката като я нарече: «както всекой се трѣсе отъ това гранясало *нарче* сланина, тѣи да се трѣсе и Трънчето отъ Оцетаркентата дѣщеря, а както ми сж обрѣнати дрѣхитѣ все наопаки, тѣи да се обрѣнатъ и мислитѣ на Трънчето все кѣмъ мене и кѣмъ

